

Llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

Veïns de Mataró!

Tots els utensilis
inútils de les vos-
tres cases per a les

Brigades de
Recuperació

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 18 — Telèfon n.º 256

ANY III — Mataró dijous 18 agost 1938 — NUM. 642

NÚMERO SOLT: 30 cts.
SUBSCRIPCIÓ: 4'00 PESSETES MES

¿Una falla de la justícia republicana?

La República és un règim de llibertat que els espanyols defensem amb les armes a la mà i amb totes les conseqüències. No s'han fet per aquest règim la injustícia i la tirania. I si hi ha moltes raons per a explicar la persecució dels enemics de la democràcia espanyola no hi ha res capaç de justificar la llarga permanència del company Sebastià Rodon a la presó.

A Mataró tothom sap quins foren els motius de la detenció de l'amic Rodon. Ningú però, no comprèn el perquè de retindre-lo tant de temps empresonat, sense veure's la causa, en contradicció flagrant amb les lleis processals del país i amb la mateixa Constitució de la República.

Per la confiança que mereixen les autoritats populars i per l'honestetat dels magistrats encarregats de l'administració de justícia, hom havia acceptat la detenció d'un antifeixista autèntic com és Sebastià Rodon, amb la seguretat que la cosa tindria prompta solució tractant-se d'un delicte polític que no té, ni de molt, una desena part de la matèria que en relació als governants i a la situació tenia qualsevol de les causes que nosaltres defensàvem amb braó i també amb arguments, quan imperava el desordre monàrquic. Si en els ominosos temps a què ens referim hagués passat el que passa amb aquest ciutadà, per molts conceptes digne, el poble obrer i democràtic de Mataró hauria fet sentir la seva veu, però sense sordina. No hauria passat com ara, que el sentiment unànime dels mataronins s'ha vist expressat diverses vegades a favor de la llibertat del company Rodon, però sempre amb tota consideració i amb la màxima mesura. Començant per la protesta formulada de totes les maneres possibles, s'hauria arribat allà on hagués calgut per tal d'evitar l'afront de veure entre reïxes durant catorze mesos un ciutadà honorat pels honors, tant en la conducta particular com col·lectiva, el qual sempre ha fet un ús discret i ponderat dels drets polítics i socials que com a treballador progressiu li corresponen.

El respecte a la causa que s'està dirimint amb la tràgica epopeia que viu la Península és en nosaltres tan gran, que seríem capaços de sofrir tota mena de vexacions, de fer tots els sacrificis, per tal de no crear dificultats als homes que governen. Però en aquest cas, sense perdre de vista aquesta tònica en la línia de conducta nostra, ans al contrari, fent el possible perquè en la vida republicana tot marxi com sobre bones vies, no podem silenciar la injustícia que s'està cometent amb el noble company Sebastià Rodon. Aquesta retenció incomprendible, aquesta situació anglososa del bon amic l'únic delicte del qual és haver signat un manifest considerat punible per les autoritats, sense que hagin valgut les belles dots que l'adornen, la seva història exemplar, ni l'interès que s'ha pres per ell galrebé tot el poble, congrua un descontent general, gens favorable al prestigi de la República.

En altres ocasions ens hem ocupat d'aquest afer, posant de relleu ensens que les circumstàncies atenuants i precisament com a una més que en el cas Rodon no s'hi pot trobar allò de l'irresponsable que es creu immune per gaudir d'un nom o d'una executòria, prenent carta blanca per a fer el que li doni la gana. No. L'amic Sebastià Rodon és la víctima d'unes divergències polítiques en les quals l'observador imparcial i serè hi ha de veure més passió que intel·ligència, i això no pot ésser. La República per la qual hom lluita i hom dona la sang als camps de batalla i a la reraguarda, no deu semblar se en res a les baixes manobres monàrquiques i caciquils que constitueixen la més gran de les vergonyes de la Història d'Espanya del vuitcents ençà. Per no tenir cap punt de contacte amb el feixisme, la República ha de repudiar per a sempre els procediments que han constituït el principi de totes les tiranies.

Cal consignar que quan els governants espanyols d'antany i llurs seqüaços deien «que se podria en la càrcel» referint-se a algun pres governat, tenien bona cura de fer ho amb un enemic, algú que els feia nosa. Eren injustos, i procuraven—sense aconseguir ho gaires vegades—no ésser estúpids. I les autoritats republicanes no poden descendir mai a un nivell inferior en cap terreny. Tinguem-ho en compte.

Aquest número ha estat sotmès a la censura

Dr. R. Perpinyà - Oculista

AJUDANT DEL DOCTOR LAPERSONE DE PARIS

MATARÓ

B. Durruil (St. Agustí), 55
Dissabtes, de 9 a 1

BARCELONA

Provença, 185, 1.ª, 2.ª entre Aribau i Universitat
De 4 a 7 tarda

TELEFON 72554

Subscriuiu-vos a

Llibertat

Ha començat la setmana de la Joventut

A les Industrials ciutats de Mataró, Badalona i Sabadell hi han celebrat ja les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya belles demostracions germanívoles i a l'ensens d'enfortiment d'una nova raça que puja amb més àmplia llibertat i que no havia gaudit la joventut del segle XIX.

En aquells temps ens havíem trobat impossibilitats de desenrotllar els nostres ideals degut sens dubte a les lleis paternalistes. I que no podíem donar un pas més enllà sense consultar ho als nostres pares. Aquella joventut pujava raquíta i sense noció dels problemes més trascendentals de la vida. I els que posaven traves pel seu desenvolupament eren els que en aquells temps anomenats de l'obscurantisme ho havien heretat dels seus passats que vivien com esclaus.

Aquell rítmic sistema feudalista no podia de cap manera continuar dintre Catalunya com tampoc en terres d'ibèria. Amb l'adveniment de la República la nostra joventut, joventut d'ara, trobà un lloable mitjà per alleugerir-se de la feixuga càrrega que com un estigma vergonyós encara portava a les seves espatlles.

Allò primer que varen fer fou començar a agrupar-se i entregar-se amb perseverança de pla a les seves doctrines emancipadores. Per mitjà de Conferències i converses germanívoles trencaren els mollos vells i s'entregaren amb cos i ànima a anar a la seva reconquesta alliberadora. Però quan ells amb ells ja tenien traçat llur camí emancipador, es trobaren amb aquell 19 de juliol que fou el primer toc de clarí que els tenia de proclamar davant del món com els eterns herois d'una Catalunya nova.

I mireu los avui. No sols s'han proposat amb els seus fusells defensar les sagrades llibertats i per elles donar la vida que altres com nobles paladins de la santa causa republicana fan sentir llurs veus. Ara ho són per obtenir la pau, com per exemple

Informació local

CLIPÓ DELS INVÀLIDS. — En el sorteig efectuat el dia 17, el premi de vint-i-cinc pessetes ha correspost al número 621.

Els números premiats amb tres pessetes són: 021, 121, 221, 321, 421, 521, 721, 821, 921.

L'OPERA «MARINA» AL TEATRE CLAVÉ A PROFIT DE S. I. A. —

Hi ha molt d'interès per a assistir al gran Festival Benèfic que a profit de la Solidaritat Internacional Antifeixista (S.I.A.) i organitzat pel «Sindicat de la Indústria de l'Espectacle Públic» i amb l'aval de la Conselleria de Cultura d'aquesta ciutat tindrà lloc demà divendres, a les deu de la nit, en el Teatre Clavé.

Es representarà la conegudíssima òpera d'Arrieta «Marina» per una companyia d'òpera procedent del Teatre Nacional de Catalunya (Liceu) en la qual figura l'eminent tiplista Maria Espinalt i els prestigiosos cantants Felip Sanaguasín, Josep Carbonell, Manuel Gas, etc. Mestre Director: Josep Sabater.

Prendrà part al Festival el rapsoda i poeta Lluís Castellanos.

—OXIGENANTE DE CARBONES, producte Científico Tècnic reconegut com el més formidable progrés de la termoquímica aplicada a la combustió. «Oxigenante de Carbones» estalvia quasi el 50 per cent de combustible. Es aplicable a tota classe de carbons i llenyes (alzina, pi, plàtan, etc., etc.). Es ven a totes les Drogueries, Ultramarins i Ferreteries.

Llegiu LLIBERTAT

el Congrés que actualment s'està celebrant a Nova York. Deixant los que vagin fent i encoratjant-los amb un avant sempre.

JOAN JULIÀ CUADRAS

Atenció, Empreses Col·lectivitzades!

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya publicava, el dia 9 del corrent, un Decret del Departament d'Economia, en l'articulat del qual hi consta el que segueix:

Art. 6.º En l'ordre comptable i financer de l'empresa, és de la competència de l'Interventor, el següent:

a) b) c) d)
(e) Autoritzar amb la seva signatura tots els documents que signifiquin disposició o mobilització de cabals.

Art. 14.º A partir de la data de la publicació d'aquest Decret al DIARI OFICIAL els interventors-delegats en exercici adaptaran llur actuació a les normes ací establertes. Pel que es refereix a la signatura de documents que impliquin mobilització de cabals, caldrà registrar les signatures al Negociat de Legalitzacions del Departament d'Economia i les Banques i establiments de crèdit deixaran d'admetre paper que no porti aquest requisit, trenta dies després de la publicació d'aquest Decret.

En conseqüència, els Delegats de la Generalitat a les Empreses Bancàries i institucions d'Estalvi de Catalunya hauran de tenir cura que, a partir del dia 9 de maig propi, sigui complimentat l'esperit i lletra del que queda ordenat pel Decret de referència.

Barcelona, 18 d'abril del 1938.

El Cap del Servei Tècnic del Crèdit i de l'Estalvi

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

